

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 22 stycznia 2016 r.

Poz. 502

UCHWAŁA NR 0102-534/15
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 14 grudnia 2015 r.

w sprawie badania zgodności z prawem uchwały Nr XII/57/2015 Rady Gminy Lubawa z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie opłaty targowej.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie

na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 z późn. zm.) oraz art. 91 ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 1515)

uchwała, co następuje

§ 1. stwierdza się nieważność § 5 uchwały Nr XII/57/2015 Rady Gminy Lubawa z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie opłaty targowej.

§ 2. Wskazuje się, że uchwała Nr XII/57/2015 Rady Gminy Lubawa z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie opłaty targowej została wydana z naruszeniem prawa.

Uzasadnienie

Rada Gminy Lubawa na sesji w dniu 30 listopada 2015 r. podjęła uchwałę Nr XII/57/2015 w sprawie opłaty targowej. W dniu 07 grudnia 2015 r. uchwałę tę przedłożono Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Olsztynie, celem zbadania jej postanowień pod względem zgodności z prawem. Pismem z dnia 08 grudnia 2015 r. zawiadomiono Gminę Lubawa, że uchwała ta będzie rozpatrywana na posiedzeniu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie (zwane dalej: Kolegium Izby) w dniu 14 grudnia 2015 r. Zgodnie z art. 18 ust. 3 powołanej ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych w posiedzeniu kolegium izby ma prawo uczestniczyć przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana. Przedstawiciel Gminy Lubawa nie uczestniczył w posiedzeniu Kolegium Izby. Stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, orzekanie o nieważności uchwał i zarządzeń, w sprawach wymienionych w art. 11 ust. 1 w/w ustawy, zastrzeżono dla kolegium regionalnej izby obrachunkowej. Natomiast art. 11 ust. 3 stanowi, że w przypadku nieistotnego naruszenia prawa w uchwale lub zarządzeniu izba nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, lecz ogranicza się do wskazania, że wydano je z naruszeniem prawa. Przepis art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych stanowi, że właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. Kolegium Izby badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że Rada Gminy Lubawa w § 5 postanowiła, że pobierając opłatę targową inkasent wydaje pokwitowanie urzędowe, jako dowód jej opłacenia. Na podstawie art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 849 z późn. zm.) oraz art. 9 pkt 12 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1045), od 1 stycznia 2016 r. rada gminy w drodze uchwały może zarządzić pobór opłaty targowej w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso. Przepis art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych upoważnia radę gminy wyłącznie do zarządzenia poboru danej opłaty (w tym przypadku opłaty targowej) w drodze inkasa oraz do określenia inkasentów i wysokości ich wynagrodzenia. Nie upoważnia natomiast rady gminy do nałożenia na inkasenta obowiązku wydawania pokwitowań. Obowiązki inkasentów w zakresie m. in. terminowych płatności pobranych podatków i opłat wynikają wprost z mocy prawa – art. 9 i art. 47 § 4a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity; Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), a zasady odpowiedzialności za niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie tych obowiązków przez inkasentów oraz zasady postępowania organu podatkowego, określone są w art. 30 § 2, 3 i 4 powołanej ustawy Ordynacja podatkowa. Odnosząc się do powyższego Kolegium Izby stwierdza, że organy władzy publicznej, zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) działają na podstawie i w granicach prawa. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 15 stycznia 1997 r. stwierdził: „Do działalności organów samorządu terytorialnego w sferze zobowiązań publicznoprawnych nie stosuje się zasady "co nie jest zakazane jest dozwolone", lecz regułę "dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje"” (sygn. akt. III SA 534/96). Jednocześnie normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych, co podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK2000/5/141). Mając powyższe na uwadze, Kolegium Izby stwierdza, że Rada Gminy Lubawa w § 5 przedmiotowej uchwały uregulowała sprawy, które wykraczają poza zakres przysługujących jej kompetencji określonych w art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Ponadto Kolegium Izby wskazuje, że w § 2 lit. „a” przedmiotowej uchwały Rada Gminy Lubawa użyła określenia „itp.”. W ocenie Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie z przepisu art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, iż opłata targowa jest opłatą fakultatywną, ale jednocześnie ma charakter powszechny i jest pobierana od czynności sprzedaży, bez względu na formę jej dokonywania, czy też rodzaj sprzedawanego artykułu. Stosownie do art. 19 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy decydując o wprowadzeniu opłaty targowej jest jednocześnie zobowiązana do określenia, w drodze uchwały, m. in. zasad ustalania i poboru oraz terminów płatności i wysokości stawek opłaty targowej. W badanej uchwale Rada Gminy Lubawa ustalając dzienne stawki opłaty targowej użyła zwrotu niedookreślonego „itp.”. Nieprecyzyjny sposób ustalenia wysokości stawek opłaty targowej dla niedookreślonych form sprzedaży powoduje, iż nie jest znana stawka opłaty targowej dla konkretnych form sprzedaży, co z kolei uniemożliwia prawidłowe pobieranie tej opłaty. Tym samym naruszony został powołany wyżej przepis art. 19 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Podobne stanowisko zostało wyrażone w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 czerwca 1995 r. (SA/Gd 2949/94), w którym NSA stwierdził, że zobowiązany do uregulowania opłaty targowej winien mieć określone w uchwale dokładnie, jakiej opłacie podlega. Nieprecyzyjne określenie zaprzecza obowiązkowi płacenia opłaty targowej

wynikającemu ze wskazanych artykułów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Wobec powyższego Kolegium Izby postanowiło, jak w sentencji.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na niniejszą uchwałę przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem tutejszej Izby.

**Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej
w Olsztynie**

Iwona Bendorf-Bundorf